

اصل یازدهم

نو سازی کشور

اصل یازدهم انقلاب شاه و ملت همگام با دگرگوئیها و تحولات اقتصادی و اجتماعی، نوسازی و عمران شهرها و روستاهای کشور را سر لوحه برنامه های توسعه اقتصادی قرار داد. شهرها به مرأه تحولات همه جانبه و بر اثر مهاجرتهای پی در پی روستائیان و تمایل روز افزون مردم به شهر نشینی که خود از جمله آثار رشد اقتصادی و صنعتی است در اندک مدتی با سرعتی زیاد گسترش یافتند و از آنجا که رشد ناگهانی شهرها و افزایش جمعیت هماهنگ با ظرفیت و امکانات واقعی شهرها نبوده است بزودی نواقص و مشکلات عدیده ای چون مسکن، آب، برق، بهداشت و نظایر آن آشکار شدند. لزوم توجه باین مسائل و ایجاد نظارت مؤثر بر فعالیت های عمرانی و گسترش تأسیسات خدمات عمومی در شهرها و نوسازی چهره شهر و روستا و انطباق آن با مقتضیات دوران انقلاب موجب شد که نوسازی کشور در تمام مظاهر زندگی چه در شهر و چه در روستا بعنوان اصل تازه ای از انقلاب بزرگ ایران عنوان گردد و دستگاه های مسئول در راه نوسازی و عمران شهرها و روستاهای کشور بسیج شوند.

پس از اجرای قوانین نه گانه انقلاب شاه و ملت سه اصل مکمل که اصل یازدهم آن نوسازی کشور می باشد در روز ۱۴ مهر ماه ۲۵۲۶ (۱۳۴۶) هنگام گشایش مجلسین بوسیله شاهنشاه آریامهر عنوان شد. در اجرای این اصل لایحه مربوطه از طرف دولت تدوین و در تاریخ هفتم آذر ماه ۲۵۲۷ (۱۳۴۷) به تصویب نهائی مجلسین

بایانیات نمادهای

۱

محمد رضا پهلوی آریامهر شاهزاده ایران

نظر مجلس پیشنهاد قانون اساسی مقرر میداریم
مرکز حقیقت کا پیوں علوم پروردگاری

ماهه اول - قانون نوسازی و عمران شهری کے تصویب
مجلس نمایندگی ملی رسیدہ پیوست این دستخط
موقع اجرالدائن شد.

ماهه دوم - هیئت دولت نامور اجرای این قانون سینه - تابیخ ۲۳ آذر ۱۴۷۴

رسید و بمرحله اجرا درآمد. ماده اول قانون نوسازی چنین مقرر میدارد «در اجرای اصل یازدهم انقلاب شاه و ملت، نوسازی و عمران و اصلاحات اساسی و تأمین نیازمندیهای شهری و اصلاح و توسعه معابر و ایجاد پارک‌ها و پارکینگ‌ها (توقفگاهها) و میدان‌ها و حفظ و نگاهداری پارک‌ها و باغهای عمومی موجود و تأمین سایر تأسیسات مورد نیاز عمومی و نوسازی محلات و مراقبت در رشد مناسب و موزون شهرها ازوظائف اساسی شهرداری هاست و شهرداریها در اجرای وظایف مذکور مکلف به تهیه برنامه‌های اساسی و نقشه‌های جامع هستند» در اجرای این قانون با استفاده از تجارب گذشته و نظر کارشناسان فنی شهر سازی از طریق تهیه و ایجاد نقشه‌های جامع مقدمات امر فراهم شد و بتدریج در شهرهای مختلف بمورد اجرا گذارده شد لزوم نوسازی و آبادانی روستاهای نیز مورد توجه قرار گرفت و برنامه‌هایی برای این منظور تهیه و در تعدادی از روستاهای کشور بمرحله اجرا درآمده است.

در زمینه عمران و اصلاحات اساسی و تأمین نیازمندیهای شهری لایحه قانون نوسازی و عمران شهری تدوین و آئین‌نامه‌های مورد احتیاج آن تهیه و تصویب گردید. این قانون از اول فروردین‌ماه ۱۳۴۹ (۲۰۲۹) در تهران و ۷۲ شهر دیگر بمرحله اجرا گذارده شد. بموجب این قانون عوارض سالانه بمالخذ پنج در هزار بهای اراضی ساختمانها و مستحدثات واقع در محدوده قانونی شهرها دریافت می‌شود. شهرداریهای سراسر کشور مکلفند برس اساس مقررات این قانون عوارض مذکور را وصول کنند و و منحصراً بمصرف نوسازی و عمران شهری برسانند. بر اساس قانون مزبور موارد زیر مطرح شده است.

۱- تأمین منابع مالی جدید و شرکت سرمایه‌های بخش

خصوصی و مردم در زمینه نوسازی شهرها، این مورد بچند طریق انجام می شود که موارد اساسی آن عبارتست از .

الف - دریافت عوارض نوسازی که بصورت یکنواخت در تمام شهرها از مالکین زمینها و بناهای واقع در محدوده شهر دریافت می گردد .

ب - امکان تأسیس مؤسسات و سازمانهای نوسازی با سرمایه شهرداریها .

پ - شرکت بخش خصوصی در سرمایه گذاری بمنظور نوسازی شهرها .

ت - ایجاد درآمد برای شهرداریها از طریق اجرای طرحهای نوسازی .

۲ - ملزم ساختن شهرداریها در زمینه اقدام نسبت به طرح ریزی برای فعالیتهای آینده و پیش بینی احتیاجات طویل المدت و کوتاه مدت عمرانی در شهرها .

۳ - تهییه طرحهای هادی شهرهای مهم بوسیله دفتر فنی مرکز و دفاتر فنی مهندسی برای حدود ۱۲۰ شهر .

۴ - تشکیل شورای نوسازی بمنظور ارشاد و رسیدگی به فعالیتهای نوسازی شهرهای کشور .

۵ - تأسیس و تقویت دفاتر مهندسی شهرداریها در استانها و فرمانداریها کل .

۶ - کمکهای مالی بشهرداریها در انجام پروژه های عمرانی .

نویسنده های شهرها :

موضوع نوسازی و عمران شهرها حتی در برنامه دوم نیز مطرح بوده است بطوریکه می توان اظهار داشت در برنامه های

دوم و سوم عمران شهرها و تأمین حوائج آنها بمیزان قابن ملاحظه‌ای توجه شده است که خلاصه اقدامات برنامه سوم چنین است. ادامه طرح‌های نیمه تمام برنامه دوم و تکمیل آنها - پرداخت کمک‌های بلاعوض و وام برای اجرای طرح‌های جدید و کمک باصلاح امور شهرداریها و تجمیز آنها.

اولویت طرح‌ها در برنامه سوم عبارت بود از طرح آب، طرح برق، طرح مسکن، طرح‌های بهداشتی، طرح‌های حفاظتی و طرح آسفالت ضمناً شهرها از لحاظ درجه استحقاق به چهار طبقه تقسیم شدند و شهرهای فقیرتر با شرایط بهتر و درصد بیشتر از وام کمک بلاعوض برخوردار گردیدند.

در برنامه سوم عمرانی کشور جمعاً ۶۶۲ طرح مختلف عمران شهری مورد تصویب قرار گرفت که ۱۳۸ طرح آن به برنامه چهارم موقول شد. در برنامه سوم برای اولین بار ضرورت تهییه طرح‌های جامع شهری بمنتظر بررسی احتیاجات شهری و توسعه زیر بنای تأسیسات رفاهی شهرها در یک قالب منطقی مورد توجه قرار گرفت و پیشنهادهای لازم ارائه گردید. طی برنامه سوم بمنتظر اتخاذ سیاست کلی شهرسازی و ایجاد هماهنگی در تمرکز بررسیهای مربوط به تهییه مقررات شهرسازی و تصویب طرح‌های جامع شورائی بنام شورای عالی شهرسازی در وزارت آبادانی و مسکن تشکیل گردید. در دوره مذکور نسبت به تهییه نقشه جامع تهران و ۱۶ شهر دیگر اقدام شد.

در برنامه چهارم، نوسازی و عمران شهرها مورد توجه بیشتری واقع گردید. هدف کلی برنامه چهارم در زمینه عمران شهری عبارت از ادامه و تکمیل عملیات نا تمام برنامه سوم و تأمین احتیاجات روز افزون عمران شهرهای کشور در قالب

طرحهای جامع شهری با توجه به مقتضیات عمران منطقه‌ای، تجمیز شهرداریها از لحاظ کادر و اصلاح سازمان و روش‌های مالی و اداری و خدمات تعمیم و توسعه و آموزش‌های لازم بدين منظور و همچنین تقویت کادر شهرسازی و اداره فنی تأسیسات شهری و انجام اقداماتی نظیر لوله‌کشی آب در شهرهائی که تاکنون قادر تأسیسات آبرسانی بوده‌اند، توسعه تأسیسات موجود لوله‌کشی آب، ایجاد تأسیسات فاضل آب و در موارد ضروری با رعایت اولویت اجرای طرحهای حفاظتی مانند بند و سیل‌گیر و تأسیسات آتش‌نشانی و نظایر آن می‌باشد.

در برنامه عمرانی پنجم کشور وزارت آبادانی و مسکن اقدامات بی‌گیر در مورد اصل یازدهم انقلاب انجام داد و در مورد شهرها اقداماتی نظیر خانه سازی، لوله‌کشی آب آشامیدنی، فاضلاب و حفر چاه، کشتارگاه و غسالخانه، بناهای حفاظتی، برق، اسفالت، تأسیسات ورزشی، مرکز درمانی و بیمارستانها مرکز آموزشی، تأسیسات ورزشی، هتل، مهمانسرا و پلازه بناهای دانشگاهی و راههای فرعی و در مورد عمران روستاما اقداماتی نظیر لوله‌کشی، حفر چاه، تأسیسات بهداشتی، تأمین روشنایی، بهسازی محیط، مرکز درمانی، بناهای آموزشی، مدارس یادبود، راههای روستائی و ابنيه فنی انجام داده است که قسمتی از پروژه‌های مربوطه پایان یافته و مورد بهره‌برداری قرار گرفته است.

آمار و ارقام ساختمان و مسکن.

جمع‌آوری آمارهای ساختمان و مسکن در ایران کاملاً تازه است و نخستین بار طبق قواعد علمی در آبان ماه ۱۳۹۵ (۲۵۱۵) انجام گرفته است. اطلاعات گردآوری شده نه تنها تعداد واحد

های مسکونی را در سطح شهرها و روستاهای نشان میداد بلکه نحوه تصرف و مالکیت و نوع مصالح ساختمانی را نیز تعیین می‌کرد. با این همه اطلاعات بدست آمده پاسخگوی همه نیازمندیهای کشور نبود و از این‌رو بانک مرکزی ایران در سال ۱۳۴۲ (۲۰۲۳) به گردآوری اطلاعاتی در زمینه مسکن و ساختمان پرداخت. در آبانماه ۱۳۴۵ (۲۰۲۵) که دومین سرشماری عمومی نفوس و مسکن بوسیله مرکز آمار ایران انجام گرفت با بهره‌گیری از تجربه‌های گذشته برای آگاهی برچگونگی وضع مسکن، اخذ اطلاعات جامعتری برای مسکن پیش‌بینی شد.

چون آمارگیری از ساختمان کاری دقیق است مرکز آمار ایران در مرحله اول به صورت آمارگیری جاری از ساختمانهای نوساز و در دست ساختمان سالهای ۱۳۴۸ (۲۰۲۸) و ۱۳۴۹ (۲۰۲۹) در کلیه نقاط شهری آمار گرفت و بر بنیاد تجربه‌های بدست آمده طرح آمارگیری نقاط شهری را در استان مرکزی در سال ۱۳۵۲ (۲۰۳۳) اجرا کرد. اما آمارگیری این بخش در مناطق روستائی مانند مناطق شهری پی‌گیری نشد. مرکز آمار ایران پس از بررسیهای مقدماتی برای نخستین بار آمارگیری از فعالیتهای ساختمانی مناطق روستائی را در سال ۱۳۵۴ (۲۰۲۲) آغاز کرد که نتایج آن در آذرماه ۱۳۵۳ (۲۰۳۳) منتشر شد و سپس آمارگیری ساختمان روستائی را در سال ۱۳۵۶ (۲۰۳۴) آبادی نمونه‌بر مرحله اجرا درآورد که نتایج فهرست برداری که در برگیرنده تعداد ساختمانهای موجود در مناطق روستائی به تفکیک نوع استفاده و همچنین تعداد واحد مسکونی و خانواره ساکن بود در مجموعه‌ای منتشر شده است. در سال ۱۳۵۴ (۲۰۳۴) نیز براساس نتایج کلی از سرشماری کشاورزی سال ۱۳۵۳ (۲۰۳۳) آمارگیری ساختمان و

مسکن روستائی در ۱۰۳۳ روستای نمونه اجرا شد که نتایج آن در دست استخراج و بررسی است.

اقدامات انجام شده:

با توجه بموارد مزبور اکنون شمه‌ای از اقداماتی که در زمینه نوسازی و عمران شهرها و روستاهای انجام شده است بطور اختصار اظهار میدارد.

خانه‌سازی - هدف کلی سیاست تأمین مسکن در برنامه پنجم کاهش تراکم فعلی افراد در واحد‌های مسکونی و افزایش واحد سکونت برای گروههای مختلف بخصوص کم درآمد و همچنین بهبود مسکن‌های موجود از نقطه نظر بهداشتی و اجتماعی می‌باشد. وزارت مسکن و شهرسازی در قالب این هدف با انجام مطالعات و تنظیم برنامه‌های مشخص اقدامات بسیار وسیعی را جهت تأمین مسکن با توجه باعتبارات پیش‌بینی شده در سطح کشور آغاز نموده است این برنامه شامل فعالیتهای بخش خصوصی و عمومی می‌باشد که باید بطور متوسط در باقیمانده دوره برنامه پنجم سالانه ۳۰۰ / ۰۰۰ واحد در سطح کشور توسط مردم و سازمانهای دولتی بصورت مجتمع‌های مسکونی ساخته می‌شود در حال حاضر تعداد ۲۸۰۲۸ واحد مسکونی در سطح کشور در دست اجرا می‌باشد ضمناً بانک رفاه کارگران و سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران تعداد ۱۶۷۱۹ واحد مسکونی و بانک رهنی و بانک ساختمانی از محل اعطای وام تعداد ۲۱۸۷۰ واحد مسکونی در دست اجرا دارد و طی ده سال گذشته وزارت مسکن و شهرسازی و مؤسسات وابسته ۲۳۳۱۱ واحد مسکونی که شامل آپارتمان سازی، خانه‌ای سازمانی کارگری، زلزله زدگان، کپرنوشنیان می‌باشد با

صرف هزینه های معادل ۹ میلیارد و ۷۲۲ میلیون ریال در سطح کشور احداث نمود و مورد بهره برداری قرار گرفته است.

مقایسه و پررسی فعالیتهای ساختمانی - سرمایه‌گذاری در بخش ساختمان در سال ۱۳۳۹/۲۰۱۹ حدود ۳۲ میلیارد ریال بوده که ۳۷/۵ درصد آن مربوط به بخش عمومی و ۶۲/۵ درصد مربوط به سرمایه‌گذاری در بخش خصوصی بوده است در سال ۲۰۳۲ سرمایه‌گذاری این بخش به ۷۴/۲۰۳ میلیارد ریال رسید که سهم بخش عمومی در آن حدود ۶۵/۸ درصد شده است.

مبلغ پرداخت وام برای ساختمان در سال ۲۴۹۸ (۱۳۱۸) تنها بانک رهنی بود و مبلغ پرداختی در آن سال در حدود ۸۵/۹ میلیون ریال بوده است در حالی که از سال ۲۰۱۹ به بعد سازمانهای دیگری هم باعطای وام پرداختند. در سال ۲۰۳۲ جمع پرداختی از طرف سازمانهای مختلف بالغ بر ۱۷ میلیارد ریال شد در نتیجه در ظرف ۳۴ سال اعتبارات ساختمان ۲۰۱ پراپر افزایش یافت. بانک رهنی ایران از ابتدای سال ۲۰۳۱ تا پایان مهرماه ۲۰۳۴ (۱۳۵۱-۱۳۵۴) تعداد ۱۰۲/۹۶۲ فقره وام بمبلغ ۱۷/۰۰۰/۰۰۰ ریال پرداخت نموده است و از طریق صندوق پس‌انداز مسکن نیز در همین مدت تعداد ۱۷۴۶ فقره وام بمبلغ ۱۵/۰۰۰/۰۰۰ ریال پرداخت شده است. همچنین بانک رهنی ایران برای کمک بافراد یا شرکتهای ساختمانی که در نظر داشته باشند واحدهای مسکونی ارزان و متوسط قیمت بقصد فروش احداث نمایند وام پرداخت می‌نماید مبلغ این وام تا ۸۰ درصد هزینه ایجاد ساختمان واحدهای مسکونی می‌باشد. جدول شماره ۶ میزان وام‌های ساختمانی را نشان میدهد.

دانشگاه آزاد اسلامی واحد اسلامشهر در سالیان مختلف

مائدہ۔ ۱۰۷۔ یونہی ایوان

ساخت - پاک موکوی ایران

۱۴۰۰-۱۳۹۹: سیاست اقتصادی و مالی اسلامی در ایران

سال هزارها	سال هزارها	نحوه اول ابتدا	نحوه بروزه
مبلغ (هزارها)	مبلغ (هزارها)	مبلغ هزارها	مبلغ هزارها
۱۰۷۷۶۰	۱۱۱	۱۷۸۱۱۴۷	۱۳۷۶
۵۹۳۲۷۰	۳۷۰	۵۷۷۱۴۷	۵۶۲
۱۰۷۷۶۱	۵۱	۱۱۱۱۱۸	۴۶
۱۰۷۷۶۲	۲۲	۱۰۲۱۴۷	۲۲۸
۱۰۷۷۶۳	۱۴	۱۰۰۱۴۷	۱۲۰
-	-	-	-
۱۰۷۷۶۴	۵	۱۱۰۱۴۷	۳۷
۱۰۷۷۶۵	۱۱	۱۰۰۱۴۷	۱۴۲

ماخذ دیگر در این مقاله مسکن و شهرسازی

جدول شماره ۶

تعداد کل ساختمانهای نوساز تکمیل شده بوسیله بخش خصوصی در مناطق شهری در سال ۲۵۱۸ (۱۳۳۸) حدود ۳۲۰۰۰ دستگاه بود که ۸۶/۶ درصد آن را ساختمانهای مسکونی ۷/۸ درصد ساختمان مسکونی توأم با محل کسب و ۴/۷ درصد بقیه را ساختمانهای بازرگانی تشکیل می‌داد در حالیکه در سال ۲۵۳۲ (۱۳۵۲) تعداد ساختمانهای نوساز تکمیل شده ۶۷/۰۰۰ دستگاه بود که ۸۹/۹ درصد آن را ساختمانهای مسکونی و ۴/۲ درصد را ساختمانهای بازرگانی تشکیل می‌داد . تعداد کل ساختمانهای موجود در مناطق شهری کشور در سال ۲۵۱۷ (۱۳۳۷) حدود ۹۶۰/۰۰۰ دستگاه بود که در سال ۲۵۳۲ ۱/۸۰۰ به بیش از ۰۰۰ دستگاه رسیده است .

علاوه بر ساختمان سازی ، وزارت مسکن و شهرسازی در جهت تأمین رفاه عمومی موفق گردیده است که تا سال ۲۵۳۳ تعداد ۱۶۸۹ پروژه عمران شهری که شامل لوله‌کشی آب آشامیدنی ، فاضلاب ، بناهای حفاظتی ، کشتارگاه ، برق ، حمام ، ورختشویخانه و ۱۶۹۲ پروژه ساختمانهای دولتی که شامل مرکز درمانی و بیمارستانها ، بناهای آموزشی ، تأسیسات ورزشی ، بناهای مختلف دولتی ، بناهای دانشگاهی ، هتل ، مهمانسرا و پلاز را با هزینه‌های معادل ۳۵ میلیارد و ۳۵۸ میلیون ریال در سطح کشور احداث نماید که کلا مورد بهره‌برداری قرار گرفته است . در حال حاضر تعداد ۴۶۳ پروژه عمران شهری با هزینه‌ای معادل ۴ میلیارد و ۵۷۶ میلیون ریال و تعداد ۵۷۶ پروژه ساختمانهای دولتی به هزینه‌ای معادل ۹ میلیارد و ۶۵ میلیون ریال در دست اجرا است . جدول شماره ۷ فعالیت‌های ساختمانی و عمرانی را نشان میدهد .

حالهای سازی انجام خواهد بود و وزارت مسکن و شهرسازی از دعوهای مخصوص به ماه سپتامبر ۱۳۹۲

تاریخ سال			تاریخ سال			تاریخ سال			تاریخ سال			عملیات پیروزه
عملیات	تعداد	دستگاه	عملیات	تعداد	دستگاه	عملیات	تعداد	دستگاه	عملیات	تعداد	دستگاه	
۱۷۰۰۰۰۰۰	۴۵	۳۴۹	۱۷۰۰۰۰۰۰	۱۷۵	۷۲۹	۱۷۰۰۰۰۰۰	۱۰۱	۱۰۰۰۰۰۰	برآمد-حاجی ساری	
۱۷۰۰۰۰۰۰	۸۷	۹۰۷	۱۷۰۰۰۰۰۰	۱۱۷	۱۰۷۹	۱۷۰۰۰۰۰۰	۱۷۱	۱۰۰۰۰۰۰	عده‌های سازمانی	
۱۷۰۰۰۰۰۰	۱	۰۰۰	۱۷۰۰۰۰۰۰	۰	۰	۱۷۰۰۰۰۰۰	۰	۰	بهمراه مسکونی	

^(۱) محدودیت های عمرانی روستائی انجام شده بوسیله وزارت سکن و محه‌سازی از ابتدای سال ۱۳۷۶ تا پایان سال ۱۳۸۰.

مبلغ (هزاریانال)	نعداد	نعداد	نعداد
۳۶۷۷۷۷۰	۹۴۲	هزاره صران پوستاني
۱۷۷۷۷۷۰	۸۳۱	تمالیت های پوستاني
۴۲۰۰۰	۱	معکده بیمه قرضن ۱۷۱ نام
۱۱۷۰۰۰۰۰	۸۷	راهنماي ازمن ۰۰۰ کلمه

۱۱- از درود پوشش ناپیومن ۲۰۵۲ کلار "نماد ۳۴۷" بروز عربان روسانی با هر سه ۷۰۶۴۵ میلیون ریال بودجه وزارت سکر و شهرسازی خانم
باقی نداشت. این بودجه از دو بخش انتقالی و توزیعی تشکیل شد.

جدول ۹ - فعالیت های ساختامی انجام شده بوسیله وزارت مسکن و شهرسازی از پیوسته‌سازی تا پایان پیمانه سال ۱۳۹۲

Digitized by srujanika@gmail.com

حیدر آباد، شہر

نوسازی روستاهای

مسئله عمران و آبادانی روستاهای کشور بر اساس مدارک موجود ضمن برنامه‌های عمرانی سوم و چهارم مورد توجه قرار گرفت. عمران دهات در برنامه سوم جزئی از فصل کشاورزی بود. در فصول دیگر برنامه نسبت به خدمات اجتماعی در دهات، احداث راههای فرعی بین دهات، مهندسی بهداشت، سالم سازی محیط روستاهای گسترش فعالیتهای ترویجی و آموزشی در بین روستائیان و کوشش‌های از این قبیل پیش‌بینی شده بود. معذالت برنامه سوم کلیه این اقدامات را براساس احتیاجات فوری پمرحله اجرا میگذارد بعبارت دیگر برنامه جامع و کاملی طرح ریزی نشده بود. در برنامه عمرانی چهارم کشور نیز فعالیتهای نظیر آبادانی و نوسازی روستاهای از قبیل تأمین آب آشامیدنی و لوله‌کشی، ایجاد تأسیسات سالم سازی و بهسازی محیط دهات، تأمین وسائل زندگی روستائیان، کمک به خانه‌سازی روستائیان و دهسازی پیش‌بینی شده بود و جمعاً معادل ۹/۱ میلیارد ریال برای عمران و نوسازی روستاهای اختصاص یافته بود و علاوه بر آن مبلغ ۱۱ میلیارد ریال دیگر نیز از محل فضول مختلف این برنامه از قبیل فصل بهداشت و درمان، فصل رفاه اجتماعی، فصل ارتباطات، فصل برق برای ساختمانها، و فصل کشاورزی و آموزش و پرورش در دهات بمصرف رسید.

پروژه‌هاییکه از محل اعتبارات برنامه عمرانی چهارم تا پایان سال ۱۳۵۰ (۲۵۳) اجرا شد بین شرح میباشد. حفر چاه و قنوات و سالم سازی آب ۱۵۷ پروژه – تأمین آب آشامیدنی و

لوله کشی ۱۴۵۳ پروژه – ساختمانهای بهداشتی مانند حمام و غسالخانه ۱۵۶۲ پروژه – ساختمان درمانگاهها ۲۴۰ پروژه – تأمین برق روستاهای منفرد ۱۳۶ پروژه – بهسازی محیط و تأسیسات همگانی ۳۰۹ پروژه – ساختمان راهنمای روستائی و ابنیه فنی ۷۵۰ پروژه – احداث و تکمیل مدارس روستائی ۲۶۷۵ پروژه – ساختمان مرکز رفاه روستائیان ۴۵ پروژه – این پروژه‌ها توسط وزارت مسکن و شهرسازی از ابتدای سال ۲۵۲۷ (۱۳۴۷) تا پایان سال ۲۵۳۰ بمرحله اجرا درآمدکه مورد بهره‌برداری قرار گرفته است.

از اول سال ۲۵۳۱ (۱۳۵۱) انجام کلیه وظایف دولت درباره عمران و آبادانی روستاهای باحق اولویت در منطقه عمل شرکتهای سهامی زراعی و شرکتهای تعاونی روستائی و در حدود اعتبارات و امکاناتی که وسیله دولت برای انجام این قبیل فعالیتها تشخیص داده می‌شود به وزارت تعاون و امور روستاهای واگذار شده بود . تعدادی از پروژه‌های عمران روستائی که در آخر سال ۲۵۳۰ به صورت نیمه تمام باقی مانده بود توسط واحدهای عمران و نوسازی ادارات کل تعاون و امور روستاهای استانها و فرمانداریهای کل با تمام رسید و بطور کلی در این سال ۷ طرح مجموعاً شامل ۳۵۴۰ پروژه عمرانی اجرا و تعداد ۱۰۰۹ پروژه نیمه تمام نیز تکمیل و تحويل شد. در سال ۲۵۳۲ جمعاً تعداد ۱۲۹۰ پروژه و در سال ۲۵۳۳ ۲۰۲۱ جمعاً ۲۰۲۱ پروژه عمرانی شامل تأمین آب آشامیدنی ، لوله کشی تأسیسات بهداشتی ، تأسیسات همگانی ، بهسازی محیط و مراکز خدمات درمانی بمرحله اجرا درآمده است .

بنا بر آنچه که بطور اختصار در مورد اصل یازدهم انقلاب

گذشت باید اذعان شود که سهم اصل یازدهم انقلاب شاه و ملت در نوسازی شهرها و روستاها و دگرگونی چهره ظاهری آنهاکه خود معیاری پرارزش و گواهی ارزنده از رشد و توسعه همه جانبه اقتصادی و اجتماعی است عمیق‌تر و پرارزش ترا از اینها می‌باشد و کمتر کسی است که باین تحولات و تغییرات و دگرگونیها که در اغلب موارد آنچنان عمیق و ناگهانی و سریع بود بنگرد و دچار شگفتی نشود.

اصل دوازدهم

انقلاب اداری و آموزشی

در تاریخ چهاردهم مهر ماه ۲۵۲۶ (۱۳۶۶) شاهنشاه آریامهر انقلاب اداری و آموزشی را بعنوان دوازدهمین اصل انقلاب اعلام فرمودند. بطور کلی می‌توان اظهار داشت که انقلاب اداری و آموزشی از جهاتی با هم شبیه‌اند چون انقلاب آموزشی تعویل در روش و محتوای تربیت انسانها و انقلاب اداری، انقلاب در طرز اداره کردن انسانهاست از سوی دیگر سرعت بیسابقه تحولات اقتصادی و اجتماعی ایران پس از انقلاب لزوم اعمال روش‌های مدیریت جدید و تربیت انسان‌های تازه‌ای را با خصوصیات هماهنگ دوران انقلاب اجتناب ناپذیر می‌ساخت. انقلاب به‌سبب خصلت خود نه تنها نمی‌توانست فساد و بوروکراسی را تحمل کند بلکه همچنین نیاز به مدیران جدیدی داشت که دستگاههای نوین را برای نیل به هدفهای انقلابی اداره کند. پس از بهمن ۲۵۲۱ مشخص بود که در صحنه کارهای مملکتی کوشش و تلاش همه جانبه‌ای آغاز گردیده است ولی سازمانهای